

Esther

א,א ויהי, בימי אחשורוש: הוא אחשורוש, המלך מהדו ועד-כוש--שבע ועשרים ומאה, מדינה. **א,ב** בימים, ההם--כשבת המלך אחשורוש, על כסא מלכותו, אשר, בשושן הבירה. **א,ג** בשנת שלוש, למלכו, עשה משתה, לכל-שריו ועבדיו: חיל פרס ומדי, הפרתמים ושרי המדינות--לפניו. **א,ד** בהראתו, את-עשר כבוד מלכותו, ואת-יקר, תפארת גדולתו; ימים רבים, שמונים ומאת יום. **א,ה** ובמלואת הימים האלה, עשה המלך לכל-העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד-קטן משתה--שבעת ימים: בחצר, גנת ביתו המלך. **א,ו** חור כרפס ותכלת, אחוז בחבלי-בוץ וארגמן, על-גילי כסף, ועמודי שש; מטות זהב וכסף, על רצפת בהט-ושש--וידר וסחרת. **א,ז** והשקות בכלי זהב, וכלים מכלים שונים; ויין מלכות רב, כנד המלך. **א,ח** והשתיה כדת, אין אגס: כי-כן יסד המלך, על כל-רב ביתו--לעשות, כרצון איש-ואיש. { ס }

א,ט גם ושתי המלכה, עשתה משתה נשים--בית, המלכות, אשר, למלך אחשורוש. **א,י** ביום, השביעי, כטוב לב-המלך, ביין--אמר. **א,יא** להביא את-ושתי המלכה, לפני המלך--בכתר מלכות: להראות העמים והשרים את-גפיה, כי-טובת מראה היא. **א,יב** ותמאן המלכה ושתי, לבוא בדבר המלך; ויקצף המלך מאד, וחמתו בערה בו. { ס }

א,יג ויאמר המלך, לחכמים ידעי העתים **א,יד** כרשנא שתה אדמתא תרשיש, מרס מרסנא, ממוכן--שבעת שרי פרס ומדי, ראי פני המלך, הישבים ראשנה, במלכות. **א,טו** כדת, מה-לעשות, במלכה, ושתי--על אשר לא-עשתה, את-מאמר המלך אחשורוש { ס }

א,טז ויאמר מומכן (ממוכן), לפני המלך והשרים, לא על-המלך לבדו, עושה ושתי המלכה: כי על-כל-השרים, ועל-כל-העמים, אשר, בכל-מדינות המלך אחשורוש. **א,יז**

כי-יצא דבר-המלכה על-כל-הנשים, להבזות בעליהן בעיניהן: באמרם, המלך אחשורוש
אמר להביא את-ושתי המלכה לפניו--ולא-באה. **א, יח** והיום הזה תאמרנה שרות פרס-
ומדי, אשר שמעו את-דבר המלכה, לכל, שרי המלך; וכדי, בזיון וקצף. **א, יט** אם-על-
המלך טוב, יצא דבר-מלכות מלפניו, ויכתב בדתי פרס-ומדי, ולא יעבור: אשר לא-תבוא
ושתי, לפני המלך אחשורוש, ומלכותה יתן המלך, לרעותה הטובה ממנה. **א, כ** ונשמע
פתגם המלך אשר-יעשה בכל-מלכותו, כי רבה היא; וכל-הנשים, יתנו יקר לבעליהן--
למגדול, ועד-קטן. **א, כא** וייטב, הדבר, בעיני המלך, והשרים; ויעש המלך, כדבר ממוכן.
א, כב וישלח ספרים, אל-כל-מדינות המלך--אל-מדינה ומדינה ככתבה, ואל-עם ועם
כלשונו: להיות כל-איש שרר בביתו, ומדבר כלשון עמו. { ס }

{ **ב, א** אחר, הדברים האלה, כשך, חמת המלך אחשורוש--זכר את-ושתי ואת אשר-
עשתה, ואת אשר-נגזר עליה. **ב, ב** ויאמרו נערי-המלך, משרתיו: יבקשו למלך נערות
בתולות, טובות מראה. **ב, ג** ויפקד המלך פקידים, בכל-מדינות מלכותו, ויקבצו את-כל-
נערה-בתולה טובת מראה אל-שושן הבירה אל-בית הנשים, אל-יד הגא סריס המלך
שמר הנשים; ונתון, תמרקיהן. **ב, ד** והנערה, אשר תיטב בעיני המלך--תמלך, תחת
ושתי; וייטב הדבר בעיני המלך, ויעש כן. { ס } **ב, ה** איש יהודי, היה בשושן הבירה; ושמו
מרדכי, בן זאיר. **ב, ו** אשר הגלה, מירושלים, עם-הגלה אשר הגלתה, עם יכניה מלך-
יהודה--אשר הגלה, נבוכדנצר מלך בבל. **ב, ז** ויהי אמן את-הדסה, היא אסתר בת-דדו--
כי אין לה, אב ואם; והנערה פת-תאר, וטובת מראה, ובמות אביה ואמה, לקחה מרדכי
לו לבת. **ב, ח** ויהי, בהשמע דבר-המלך ודתו, ובהקבץ נערות רבות אל-שושן הבירה, אל-
יד הגי; ותלקח אסתר אל-בית המלך, אל-גד הגי שמר הנשים. **ב, ט** ותיטב הנערה בעיניו,
ותשא חסד לפניו, ויבהל את-תמרוקיה ואת-מנותה לתת לה, ואת שבע הנערות הראיות
לתת-לה מבית המלך; וישנה ואת-נערוֹתיה לטוב, בית הנשים. **ב, י** לא-הגידה אסתר,
את-עמה ואת-מולדתה: כי מרדכי צנה עליה, אשר לא-תגיד. **ב, יא** ובכל-יום ויום--

מֶרְדְּכִי מִתְהַלֵּךְ, לִפְנֵי חֹצֵר בֵּית-הַנְּשִׁים : לְדַעַת אֶת-שְׁלוֹם אֶסְתֵּר, וּמֵה-יַעֲשֶׂה בָּהּ. **ב,יב**
וּבְהִגִּיעַ תֵּר נַעֲרָה וְנַעֲרָה לָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ, מִקֶּחַ הַיּוֹת לֵה כָּדַת הַנְּשִׁים שְׁנַיִם עָשָׂר
חֹדֶשׁ--כִּי כֹן יִמְלֹאוּ, יָמֵי מְרוֹקִיָּהוּן : שֵׁשָׁה חֳדָשִׁים, בְּשֶׁמֶן הַמֶּר, וְשֵׁשָׁה חֳדָשִׁים בַּבְּשָׂמִים,
וּבִתְמֻרוֹקֵי הַנְּשִׁים. **ב,יג** וּבְזֶה, הַנַּעֲרָה בָּאָה אֶל-הַמֶּלֶךְ--אֶת כָּל-אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנְתֵּן לָהּ, לָבוֹא
עִמָּהּ, מִבֵּית הַנְּשִׁים, עַד-בֵּית הַמֶּלֶךְ. **ב,יד** בְּעָרֵב הִיא בָּאָה, וּבַבֹּקֶר הִיא שָׁבָה אֶל-בֵּית
הַנְּשִׁים שְׁנֵי, אֶל-יָד שַׁעֲשֻׁגֵי סָרִיס הַמֶּלֶךְ, שֶׁמֶר הַפִּילִגְשִׁים : לֹא-תָבוֹא עוֹד אֶל-הַמֶּלֶךְ, כִּי
אִם-חֹפֵץ בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרָאָה בְּשֵׁם. **ב,טו** וּבְהִגִּיעַ תֵּר-אֶסְתֵּר בֵּת-אֲבִיחִיל דָּד מֶרְדְּכִי אֲשֶׁר
לָקַח-לוֹ לְבַת לָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ, לֹא בִקְשָׁה דָּבָר--כִּי אִם אֶת-אֲשֶׁר יֹאמַר הִגִּי סָרִיס-הַמֶּלֶךְ,
שֶׁמֶר הַנְּשִׁים ; וַתְּהִי אֶסְתֵּר נִשְׂאֵת חוֹן, בְּעֵינֵי כָל-רְאִיָּהּ. **ב,טז** וַתִּלְקַח אֶסְתֵּר אֶל-הַמֶּלֶךְ
אַחֲשֻׁרוּשׁ, אֶל-בֵּית מַלְכוּתוֹ, בְּשַׁנַּת-שֶׁבַע, לְמַלְכוּתוֹ. **ב,יז** וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ אֶת-אֶסְתֵּר מִכָּל-
הַנְּשִׁים, וַתִּשָּׂא-חוֹן וַחֲסֵד לְפָנָיו מִכָּל-הַבְּתוּלוֹת ; וַיִּשֶׂם כֶּתֶר-מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ, וַיִּמְלִיכָהּ תַּחַת
וְשֵׁתֵי. **ב,יח** וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֶּה גָדוֹל, לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו--אֶת, מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר ; וַהֲנַחָה
לְמַדִּינוֹת עֲשָׂה, וַיִּתֵּן מִשָּׂאת כֶּיִד הַמֶּלֶךְ. **ב,כ** אִין אֶסְתֵּר, מַגִּדַת מוֹלְדָתָהּ וְאֶת-עַמָּהּ, כַּאֲשֶׁר
צִוָּה עָלֶיהָ, מֶרְדְּכִי ; וְאֶת-מֵאֲמַר מֶרְדְּכִי אֶסְתֵּר עֲשָׂה, כַּאֲשֶׁר הִיָּתָה בְּאֲמִנָּה אֶתּוֹ. { ס }

ב,כא בַּיָּמִים הָהֵם, וּמֶרְדְּכִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ ; קֶצֶף בִּגְתוֹ וַתֵּרֵשׁ שְׁנֵי-סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ,
מִשְׁמָרֵי הַסּוֹף, וַיִּבְקָשׁוּ לְשַׁלַּח זָד, בַּמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ. **ב,כב** וַיִּזְדַּע הַדָּבָר לְמֶרְדְּכִי, וַיִּגִּד לְאֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה ; וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְמֶלֶךְ, בְּשֵׁם מֶרְדְּכִי. **ב,כג** וַיִּבְקַשׁ הַדָּבָר וַיִּמְצָא, וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל-
עֵץ ; וַיִּכְתֹּב, בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים--לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ. { ס }

ג,א אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, גִּדַּל הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ אֶת-הֶמֶן בֶּן-הַמְּדֵתָא וַנְּשָׂאָהּ ; וַיִּשֶׂם, אֶת-
כֶּסָּאוֹ, מֵעַל, כָּל-הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אֶתּוֹ. **ג,ב** וְכָל-עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ, כְּרַעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהֶמֶן--כִּי-כֹן, צִוָּה-לוֹ הַמֶּלֶךְ ; וּמֶרְדְּכִי--לֹא יִכְרַע, וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה. **ג,ג** וַיֹּאמְרוּ
עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ--לְמֶרְדְּכִי : מַדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר, אֶת מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ. **ג,ד** וַיְהִי,

באמרם (כְּאִמְרָם) אֵלָיו יוֹם וַיּוֹם, וְלֹא שָׁמַע, אֲלֵיהֶם; וַיִּגִּדּוּ לְהֶמֶן, לְרֵאוֹת הַיַּעֲמָדוֹ דְּבָרֵי מְרִדְכִי--כִּי-הִגִּיד לָהֶם, אֲשֶׁר-הוּא יְהוּדִי. ג,ה וַיֵּרָא הֶמֶן--כִּי-אִין מְרִדְכִי, כָּרַע וּמִשְׁתַּחֲוָה לוֹ; וַיִּמְלֵא הֶמֶן, חֲמָה. ג,ו וַיִּבֹז בְּעֵינָיו, לְשַׁלַּח יָד בְּמְרִדְכִי לְבַדּוֹ--כִּי-הִגִּידוּ לוֹ, אֶת-עַם מְרִדְכִי; וַיִּבְקֹשׁ הֶמֶן, לְהַשְׁמִיד אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-מְלָכוֹת אַחַשְׁוֵרוּשׁ--עַם מְרִדְכִי. { ס } ג,ח וַיֹּאמֶר הֶמֶן, לְמֶלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ--יִשְׁנֹנוּ עִם-אֶחָד מִפָּזָר וּמִפָּרָד בֵּין הָעַמִּים, בְּכָל מְדִינֹת מְלָכוֹתָי; וְדַתִּיהֶם שְׁנוֹת מִכָּל-עַם, וְאֶת-דַּתִּי הִמְלִיךְ אֵינָם עֹשִׂים, וְלִמְלֶךְ אִין-שׁוּה, לְהַנִּיחֵם. ג,ט אִם-עַל-הִמְלִיךְ טוֹב, יִכְתֹּב לְאַבְדָּם; וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כֶּסֶף-כֶּסֶף, אֲשַׁקּוּל עַל-יָדִי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה, לְהַבִּיא, אֶל-גִּנְזֵי הַמְּלֶךְ. ג,י וַיִּסַּר הַמְּלֶךְ אֶת-טַבַּעְתּוֹ, מֵעַל יָדוֹ; וַיִּתְּנָהּ, לְהֶמֶן בֶּן-הַמֶּדְתָּא ג,יא וַיֹּאמֶר הַמְּלֶךְ לְהֶמֶן, הַכֶּסֶף נָתַן לָךְ; וְהָעַם, לַעֲשׂוֹת בּוֹ כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ. ג,יב וַיִּקְרְאוּ סִפְרֵי הַמְּלֶךְ וַיִּכְתֹּב כְּכָל-אֲשֶׁר-צִוָּה הֶמֶן הַשְׁמִיד לְהַרְג וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים מִנְּעַר וְעַד-זָקֵן טַף וְנָשִׁים בָּיּוֹם אֶחָד,; וַיִּשְׁלָלֵם, לְבוֹז. ג,יז פָּתְשָׁגוּ הַכְּתָב, לְהַנְתֵּן דַּת בְּכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה, גְלוּי, לְכָל-הָעַמִּים--לְהִיּוֹת עֲתִידִים, לַיּוֹם הַזֶּה. ג,טו הָרְצִים יֵצְאוּ דְחוּפִים, בְּדַבֵּר הַמְּלֶךְ, וְהִדַּת נִתְּנָה, בְּשׁוֹשׁוֹן הַבִּירָה; וְהַמְּלֶךְ וְהֶמֶן יָשְׁבוּ לַשְּׁתוֹת, וְהָעִיר שׁוֹשׁוֹן נְבוּכָה.

{ ס } ד,א וּמְרִדְכִי, יָדַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשָׂה, וַיִּקְרַע מְרִדְכִי אֶת-בְּגָדָיו, וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וַאֲפֹר; וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר, וַיִּזְעַק זָעָקָה גְדוֹלָה וּמְרָה. ד,ב וַיָּבֹא, עַד לִפְנֵי שַׁעַר-הַמְּלֶךְ: כִּי אִין לָבוֹא אֶל-שַׁעַר הַמְּלֶךְ, בְּלָבוּשׁ שָׂק. ד,ג וּבְכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה, מִקּוֹם אֲשֶׁר דָּבַר-הַמְּלֶךְ וְדַתּוֹ מִגִּיעַ-אֲבָל גְּדוֹל לַיְהוּדִים, וְצוּם וּבְכִי וּמִסָּפָד; שָׂק וַאֲפֹר, יֵצַע לְרַבִּים. ד,ד וַתְּבוֹאִינָה (וַתְּבוֹאִינָה) נַעֲרוֹת אֶסְתֵּר וְסָרִיסֶיהָ, וַיִּגִּדּוּ לָהּ, וַתִּתְחַלַּח הַמֶּלֶכָה, מֵאֵד; וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת-מְרִדְכִי, וְלְהַסִּיר שָׂקוֹ מֵעָלָיו--וְלֹא קָבַל. ד,ה וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לְהַתְּךָ מִסָּרִיסֵי הַמְּלֶךְ, אֲשֶׁר הָעַמִּיד לְפָנֶיהָ, וַתִּצְוָהוּ, עַל-מְרִדְכִי--לְדַעַת מַה-זֶּה, וְעַל-מַה-זֶּה. ד,ו וַיֵּצֵא הַתְּךָ, אֶל-מְרִדְכִי-

אל-רחוב העיר, אשר לפני שער-המלך. ד, ז ונגד-לו מרדכי, את כל-אשר קרהו; ואת פֶּרֶשֶׁת הַכֶּסֶף, אשר אמר המן לשקול על-גִּנְזֵי המלך ביהודיים (בִּיהוּדִים)--לֶאבְדָם. ד, ח ואת-פֶּתִשְׁגֹן כְּתֵב-הַדָּת אשר-נתן בשושן להשמידם, נתן לו--להראות את-אֶסְתֵר, ולהגיד לה; ולצוות עליה, לבוא אל-המלך להתחנן-לו ולבקש מלפניו--על-עִמָּה. ד, ט ויבוא, הַתֵּד; ויגד לֶאֶסְתֵר, את דְּבָרֵי מֶרְדֳּכָי. ד, י ותאמר אֶסְתֵר לַהֲתֵד, ותצוהו אל-מֶרְדֳּכָי. ד, יא כל-עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ ועם-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יָדְעִים, אשר כל-איש ואשה אשר בוא-אל-המלך אל-הַחֲצַר הַפְּנִימִית אשר לא-יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהִמִּית, לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט-לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת-שָׂרְבִיט הַזֶּהב, וְחִיָּה; וְאֲנִי, לא נִקְרָאתִי לְבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ--זֶה, שְׁלוֹשִׁים יוֹם. ד, יב ויגידו לְמֶרְדֳּכָי, את דְּבָרֵי אֶסְתֵר. ד, יג ויאמר מֶרְדֳּכָי, לְהָשִׁיב אֶל-אֶסְתֵר: אל-תִּדְמִי בְנִפְשֶׁךָ, לְהַמְלִיט בֵּית-הַמֶּלֶךְ מִכָּל-הַיְּהוּדִים. ד, יד כִּי אִם-הִחֲרַשׁ תִּחְרִישִׁי, בְּעַת הַזֹּאת אֶתְּ וּבֵית-אֲבִיךָ תֵּאבְדוּ; וְמִי יוֹדֵעַ--אִם-לָעַת כְּזֹאת, הִגַּעַתְּ לְמַלְכוּת. ד, טו ותאמר אֶסְתֵר, לְהָשִׁיב אֶל-מֶרְדֳּכָי. ד, טז לֵךְ כְּנוֹס אֶת-כָּל-הַיְּהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשָׁן, וְצוּמוּ עָלַי וְאֶל-תֵּאכְלוּ וְאֶל-תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לִילָה וְיוֹם--גַּם-אֲנִי וְנַעֲרָתִי, אֲצוּם כֵּן; וּבָכוּ אֲבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר לֹא-כֹדֶת, וְכֹאֲשֶׁר אֲבִדְתִּי, אֲבִדְתִּי. ד, יז ויעבר, מֶרְדֳּכָי; ויעש, כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוְתָה עָלָיו אֶסְתֵר.

ה, א ויהי ביום השלישי, ותלבש אֶסְתֵר מַלְכוּת, ותעמד בַּחֲצַר בֵּית-הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית, נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ; וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ, בְּבֵית הַמַּלְכוּת, נֹכַח, פֶּתַח הַבַּיִת. ה, ב ויהי כְּרֹאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת-אֶסְתֵר הַמַּלְכָּה, עֹמֶדֶת בַּחֲצַר--נִשְׂאָה חוֹן, בְּעֵינָיו; ויושט הַמֶּלֶךְ לֶאֶסְתֵר, אֶת-שָׂרְבִיט הַזֶּהב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ, וַתִּקְרַב אֶסְתֵר, וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשָּׂרְבִיט. ה, ג ויאמר לה הַמֶּלֶךְ, מֵה-לֵךְ אֶסְתֵר הַמַּלְכָּה; וּמֵה-בִקְשֶׁתְּךָ עַד-חֲצֵי הַמַּלְכוּת, וְיִנְתְּנוּ לָךְ. ה, ד ותאמר אֶסְתֵר, אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב--יָבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֹן הַיּוֹם, אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לוֹ. ה, ה ויאמר הַמֶּלֶךְ--מֵהֲרוּ אֶת-הָמֹן, לַעֲשׂוֹת אֶת-דְּבַר אֶסְתֵר; וְיָבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֹן, אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשִׂתָּ אֶסְתֵר. ה, ו ויאמר הַמֶּלֶךְ לֶאֶסְתֵר בְּמִשְׁתֶּה הַיּוֹם, מֵה-שְׂאֵלְתְּךָ וְיִנְתְּנוּ לָךְ; וּמֵה-

בְּקִשְׁתְּךָ עַד-חֲצֵי הַמַּלְכוּת, וְתַעֲשֵׂה. הִזְוֹתָעוּ אֶסְתֵּר, וְתֹאמַר: שְׂאֵלְתִי, וּבְקִשְׁתִּי. ה,ח אִם-
מִצְאֵתִי חַן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ, וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב, לָתֵת אֶת-שְׂאֵלְתִי, וְלַעֲשׂוֹת אֶת-בְּקִשְׁתִּי--
יָבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמוֹן, אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה לָהֶם, וּמִחֵר אַעֲשֶׂה, כַּדְּבַר הַמֶּלֶךְ. ה,ט וַיֵּצֵא
הָמוֹן בַּיּוֹם הַהוּא, שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב; וְכִרְאוֹת הָמוֹן אֶת-מֶרְדֳּכָי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ, וְלֹא-קָם וְלֹא-זָע
מִמֶּנּוּ--וַיִּמְלֵא הָמוֹן עַל-מֶרְדֳּכָי, חֲמָה. ה,י וַיִּתְאַפֵּק הָמוֹן, וַיָּבֹא אֶל-בֵּיתוֹ; וַיִּשְׁלַח וַיָּבֵא אֶת-
אֶהֱבִיּוֹ, וְאֶת-זָרְשָׁא אִשְׁתּוֹ. ה,יא וַיִּסְפֹּר לָהֶם הָמוֹן אֶת-כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ, וְרַב בְּנָיו; וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר
גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ, עַל-הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ. ה,יב וַיֹּאמֶר, הָמוֹן--אֵף לֹא-הִבִּיֵּאָה
אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עֲשִׂתָּהּ, כִּי אִם-אוֹתִי; וְגַם-לְמַחֵר אֲנִי קְרוּא-
לָהּ, עִם-הַמֶּלֶךְ. ה,יג וְכָל-זֶה, אֵינְנוֹ שׂוֹה לִי: בְּכָל-עֵת, אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת-מֶרְדֳּכָי הִיְהוּדִי--
יוֹשֵׁב, בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ. ה,יד וְתֹאמַר לוֹ זָרְשָׁא אִשְׁתּוֹ וְכָל-אֶהֱבִיּוֹ, יַעֲשׂוּ-עִץ גְּבֵה חֲמִשִּׁים אַמָּה,
וּבִבְקָר אָמַר לְמֶלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת-מֶרְדֳּכָי עָלָיו, וּבֹא-עִם-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמִּשְׁתֶּה שְׂמֵחַ; וַיִּיטֵב
הַדְּבַר לִפְנֵי הָמוֹן, וַיַּעַשׂ הָעֵץ. {ס}

ו,א בַּלַּיְלָה הַהוּא, נִדְדָּה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ; וַיֹּאמֶר, לְהִבִּיא אֶת-סֹפֵר הַזְּכָרֹנוֹת דְּבָרֵי הַיָּמִים,
וַיְהִיו נִקְרָאִים, לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. ו,ב וַיִּמְצָא כְּתוּב, אֲשֶׁר הִגִּיד מֶרְדֳּכָי עַל-בְּגִתְנָא וְתָרַשׁ שְׁנֵי
סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ--מִשְׁמָרֵי, הַסֹּף: אֲשֶׁר בְּקִשּׁוֹ לְשַׁלַּח זָד, בְּמֶלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ. ו,ג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ--
מִה-נַּעֲשֶׂה יָקָר וַיְגַדּוּלָהּ לְמֶרְדֳּכָי, עַל-זֶה; וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ, מִשְׁרָתָיו, לֹא-נַעֲשֶׂה עִמּוֹ,
דְּבַר. ו,ד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, מִי בְּחָצֵר; וְהָמוֹן בָּא, לְחָצֵר בֵּית-הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה, לֵאמֹר לְמֶלֶךְ,
לְתַלּוֹת אֶת-מֶרְדֳּכָי עַל-הָעֵץ אֲשֶׁר-הִכִּין לוֹ. ו,ה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ, אֵלָיו--הִנֵּה הָמוֹן, עֹמֵד
בְּחָצֵר; וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, יָבֹא. ו,ו וַיָּבֹא, הָמוֹן, וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ, מִה-לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר
הַמֶּלֶךְ חִפֵּץ בִּיקְרוֹ; וַיֹּאמֶר הָמוֹן, בְּלִבּוֹ, לְמִי יַחֲפֹץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר, יוֹתֵר מִמֶּנִּי. ו,ז וַיֹּאמֶר
הָמוֹן, אֶל-הַמֶּלֶךְ: אִישׁ, אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חִפֵּץ בִּיקְרוֹ. ו,ח וַיָּבִיאוּ לְבוּשׁ מַלְכוּת, אֲשֶׁר לְבַשׁ-בו
הַמֶּלֶךְ; וְסוּס, אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ, וְאֲשֶׁר נָתַן כֹּתֵר מַלְכוּת, בְּרֹאשׁוֹ. ו,ט וְנָתַן הַלְּבוּשׁ
וְהַסּוּס, עַל-גַּד-אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתְמִים, וְהַלְּבִישׁוּ אֶת-הָאִישׁ, אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חִפֵּץ בִּיקְרוֹ;

והרפיבהו על-הסוס, ברחוב העיר, וקראו לפניו, ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו. וי ואמר המלך להמן, מהר קח את-הלבוש ואת-הסוס כאשר דברת, ועשה-כן למרדכי היהודי, היושב בשער המלך: אל-תפל דבר, מפל אשר דברת. ויא ויקח המן את-הלבוש ואת-הסוס, וילבש את-מרדכי; וירפיבהו, ברחוב העיר, ויקרא לפניו, ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו. ויב וישב מרדכי, אל-שער המלך; והמן נדחף אל-ביתו, אבל וחפוי ראש. ויג ויספר המן לזרש אשתו, ולכל-אהביו, את, כל-אשר קרהו; ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו, אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא-תוכל לו--כי-נפול תפול, לפניו. ויד עודם מדברים עמו, וסריסי המלך הגיעו; ויבהלו להביא את-המן, אל-המשתה אשר-עשתה אסתר.

זא ויבא המלך והמן, לשותות עם-אסתר המלכה. זב ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני, במשתה הזין--מה-שאלתך אסתר המלכה, ותנתן לך; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות, ותעש. זג ותען אסתר המלכה, ותאמר--אם-מצאתי חן בעיניך המלך, ואם-על-המלך טוב: תנתן-לי נפשי בשאלתי, ועמי בבקשתי. זד כי נמכרנו אני ועמי, להשמיד להרוג ולאבד; ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו, החרשתי--כי אין הצר שוה, בנזק המלך. {ס} זה ויאמר המלך אחשוורוש, ויאמר לאסתר המלכה: מי הוא זה ואי-זה הוא, אשר-מלאו לבו לעשות כן. זו ותאמר אסתר--איש צר ואויב, המן הרע הזה; והמן נבעת, מלפני המלך והמלכה. זז והמלך קם בחמתו, ממשתה הזין, אל-גנת, הביתו; והמן עמד, לבקש על-נפשו מאסתר המלכה--כי ראה, כי-כלתה אליו הרעה מאת המלך. זח והמלך שב מגנת הביתו אל-בית משתה הזין, והמן נפל על-המטה אשר אסתר עליה, ויאמר המלך, הגם לכבוש את-המלכה עמי בבית; הדבר, יצא מפי המלך, ופני המן, חפו. זט ויאמר חרבונה אחד מן-הסריסים לפני המלך, גם הנה-העץ אשר-עשה המן למרדכי אשר דבר-טוב על-המלך עמד בבית המן--גבה, חמשים אמה; ויאמר המלך, תלהו עליו.

זי ויתלו, את-המן, על-העץ, אשר-הכין למרדכי; וחמת המלך, שככה. {ס}

ח,א ביום ההוא, נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה, את-בית המון, צרר היהודיים (היהודים); ומרדכי, בא לפני המלך--כי-הגידה אסתר, מה הוא-לה. ח,ב ויסר המלך את-טבעתו, אשר העביר מהמון, ויתנה, למרדכי; ותשם אסתר את-מרדכי, על-בית המון. {ס}

ח,ז ויאמר המלך אחשורוש כתבו על-היהודים פטוב בעיניכם, בשם המלך, וחתמו, בטבעת המלך: כי-כתב אשר-נכתב בשם-המלך, ונחתום בטבעת המלך--אין להשיב. ח,ט ויקראו ספרי-המלך בעת-ההיא, ויכתב ח,יא אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל-עיר-ועיר, להקהל ולעמד על-נפשם--להשמיד ולהרג ולאבד את-כל-חיל עם ומדינה הצרים אתם, טף ונשים; ושללם, לבוז.

ח,יג פתשגן הכתב, להנתן דת בכל-מדינה ומדינה, גלוי, לכל-העמים; ולהיות היהודיים (היהודים) עתודים (עתידים) ליום הזה, להנקים מאיביהם. ח,יד הרצים רכבי הרכש, האחשתרנים, יצאו מבהלים ודחופים, בדבר המלך; והדת נתנה, בשושן הבירה. {ס} ח,טו ומרדכי יצא מלפני המלך, בלבוש מלכות תכלת וחור, ועטרת זהב גדולה, ותכריך בוץ וארגמן; והעיר שושן, צהלה ושמחה. ח,טז ליהודים, היתה אורה ושמחה, ושושן, ויקר. ח,יז ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר, מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע, שמחה ושושן ליהודים, משתה ויום טוב; ורבים מעמי הארץ, מתייחדים--כי-נפל פחד-היהודים, עליהם.

{ס} י,א וישם המלך אחשרש (אחשורוש) מס על-הארץ, ואיי הנם. י,ב וכל-מעשה תקפו, וגבורתו, ופרשת גדלת מרדכי, אשר גדלו המלך--הלוא-הם כתובים, על-ספר דברי הנמים, למלכי, מדי ופרס. י,ג כי מרדכי היהודי, משנה למלך אחשורוש, וגדול ליהודים, ורצוי לרב אחיו--דרש טוב לעמו, ודבר שלום לכל-זרעו. {ש}